а другы сѫ бухалены. *Ч. 154.* Отъ бухалъ соколъ, отъ соколъ бухалъ. *Ч. 204.* Нено опулилъ очи-те си, като старъ бухалъ. *З. 258.* Печалныйтъ гласъ на бухала (*La voix lugubre des hibous*). *Т. 292.* Да ти забуха бухалъ-тъ на коминь-тъ! Сир. да ти опустѣе кѫща-та. Това е едно отъ най страшны-тѣ проклятія у Българе-тѣ. Защо ако бухалъ-тъ прилѣти нощемъ и, като са запре на коминь-тъ, или покровъ-тъ на нѣкоѭ кѫщѫ, начне да буха, то тая кѫща ще опустѣе: защо-то буханѭ-то на бухалъ-тъ предвѣщава смьрть на всичко-то семейство. *Ч. 154. Ср. пол.* puhacz *и тур.* bouhadj *и* pouhadj (*hibou*).

Бухамъ *гл. дл.* **Бухнувамъ** *1)* бью, ударяю: Мокрѭтъ платно чясто въ водѫ, издрьствѭтъ гы, бухѫтъ гы съ бухалкѫ на камъкъ положены. *Пк. 86.* Най-сѣтнѣ талазъ-тъ приближи! бухнува шайката, преобрьща ѭ, и вситѣ потъняватъ завчасътъ. такъ и Робенсынъ. *РА. 16. 2) о крикъ филина:* Бухалъ-тъ буха. *Л. Д. 1869 р. 39.*

Бухария *с. ж.* галлерея съ перилами: Отъ нашата бухария са видѣше тѣхниятъ дворъ. Единъ денъ азъ излѣзохъ да са омия на помивѣкътъ и поглѣднахъ камъ Петрови. *З. 1. Ср. З. 10:* Студенти, кои-то са учатъ на бухарията, коята вѫзсѣдатъ (*перев. изъ Тэна N. sur l'A.* assis sur une balustrade *p. 138*).

Бухеръ *с. м.* **Бухерче** *ум.* улитка (*син.* плушковъ, охлювъ): Поврѣмя у морскѫ-тѫ водѫ ся прькнѫли и развѣдили малкы мидицы и плюшкови (бухерчета). *Л. Д. 1872 р. 131.* Варовита прьсть е и тамъ дѣто ся намирать много бухери (плюшкове), защо-то на тыя животны трѣбува варь за да си правятъ чурупкы-тѣ. *ib. p. 237.* Морски или рѣчни мидени или бухерови чорупки. *З. 4.* Тие диваци ѣдатъ корѣне, гущере, мида, щриди, бухере, зѫме, костенурки и ейца-та имъ, червеци и др. т. *ib. 165.*

Бухнѫлъ *пр.* пышный (*о платьѣ*): Шотландско-то (бухнѫло-то) облѣкло за дѣтца-та. *Л. Д. 1873 р. 83.*

Бухтѭ *гл. дл.* клокочу, пыхчу: А защо-то извѫтрѣ у земѭ-тѫ бухтяла горяща растопена каша. *Л. Д. 1872 р. 130.* Нъ въ средѫ-тѫ и и до днесь еще бухти буенъ огънь *ib. p. 130,* Прѣди да подкачять волкани-ти да рыгать обыкновено ся чюе подъ земѭ-тѫ нѣкакво си бухтеніе; нъ пакъ всякога ся става трясавица, кога-то ся чюе подземно бученіе, па и безъ да бухти подъ земѭ-тѫ може да ся случи трясавица *ib. p. 70.*

Бухтѭ са Буфтѭ са (*тоже что* бъхтѭса) колочусь. бьюсь:— Кѫде седнала на стреде дворѭ— Кѫде ми пищитъ, кѫде сѣ тѫлчитъ— „А що сѣ буфташъ, а що сѣ тѫлчишъ?"—„Какъ да не вика, какъ да не плача?—За тва сѣ тѫлча, за тва са буфта". *М. 67. Ср. са.* бъхтѭ.